

Каварня — в кожного свій клан
І кожен — у трубу — майбутнє.
Зубки вогню, як дим обітниць,
Де суходіл заплив за скло.

Півмісяця на мак стовкли,
Аби душа — книшем суботнім.
На спині — башти целібату, —
Підошвами — терасу — клен ...

Хто — чай, хто — каву, дехто — сік.
Каварня — голови з підсак,
Бо літа слимаки — в судинах ...

Мальками тіло й зір судомить, —
Лише з буфету — весь в льоду
З тарелі крізь драглів гладінь

Присутніх — короп розгляда.